

oesken

NR. 2-3 • 8. ÅRGANG • FEBRUAR-MARTS 1954

PERSONALE

Nyt

PHILIPS:

Ansættelser:

- 1. feb. 1954 frk. Gurli Hansen, rekl.-afd.
- 1. feb. 1954 Leo Thomsen, comm.lager.
- 1. feb. 1954 Bent Maare, fakt. afd.
- 1. feb. 1954 Aksel Benzin, ing., mont. belysning.
- 6. feb. 1954 Sv. Bay Nielsen, comm.lager.
- 9. feb. 1954 Erik Moesgaard Pedersen, adm.
- 1. apr. 1954 fru Erna Friberg, fakt. afd.
- 1. apr. 1954 frk. Lydia Steensgaard, telefonbord.

AXEL SCHOU:

- 1. marts 1954 fru Ane-Mari Larsen, kabel afd.
- 1. marts 1954 Jørgen Skov, ing. P. I. T.

FINAX:

- 1. feb. 1954 fru Bente Svare.

REPAX:

- 1. feb. 1954 Bent Randrup Hansen.

Ansæt som funktionærer:

- 1. marts 1954 B. Stistrup Madsen.
- 1. marts 1954 Ole Johansen.
- 1. apr. 1954 Gunnar Jørgensen.
- 1. apr. 1954 Knud Thomsen.
- 1. apr. 1954 Aage Henriksen.

PHILIPS:

Fratrædelser:

- 29. jan. 1954 Poul Bech Andersen.
- 15. marts 1954 frk. Birthe Fuhrmann, D.B.
- 31. marts 1954 Dirch Svenstrup, Lampe afd.
- 31. marts 1954 Allan Madsen, Speditions afd.
- 30. apr. 1954 fru Hedvig Skafte-Rasmussen, L.K.

FINAX:

- 22. jan. 1954 fru Birthe Skibelund.

Bryllupper:

- 6. marts 1954 indgik frk. Hedvig Jensen, L.K., ægteskab med kontrolassistent Gunnar Skafte-Rasmussen.
- 3. apr. 1954 indgår frk. Tove Petersen, FINAX A/S, ægteskab med sekretær Jørgen Kolstrup.

Tak for al den venlighed og opmærksomhed jeg mødte på min 25-års jubilæumsdag.

C. J. Jacobsen.

MEDDELELSER FRA P.P.F.

PERSONALE

Nyt

Udnævnelser:

Formand Henning Jensen, G.A., er pr. 1. jan. 1954 udnævnt til undermester.

Tiltrædte:

- 23. nov. 1953 fru Anni Troest, Lab.
- 1. jan. 1954 værkfører Svend Johansen, MV.
- 1. jan. 1954 undermester Poul Plambeck, MV.
- 15. jan. 1954 fru Ella Dazy Andersen, RA.
- 16. jan. 1954 fru Greta Snogdahl.
- 16. jan. 1954 ass. John Winkelmann, PA. (fra Industrigården).
- 1. feb. 1954 ass. Gunnar Dyrstad, FK.
- 1. feb. 1954 ing. Vagn Nyberg, Lab.
- 1. feb. 1954 civiling. H. Folmer Hansen, Lab.
- 1. feb. 1954 civiling. E. Helmer Nielsen, Lab.
- 1. feb. 1954 stud. polyt. Per Mygind, Lab.
- 15. feb. 1954 tekn. ass. Carl Christensen, UA.
- 15. feb. 1954 ass. Steen Rimestad, OB.
- 1. marts 1954 ass. Knud Kiilerich-Hansen, PA.

Fratrædte:

- 11. jan. 1954 fru Else Knudsen, R.A.
- 31. jan. 1954 Arthur Jensen, MV.
- 28. feb. 1954 undermester Poul Rune, MA.

Første dag på kontoret...

Andersen havde sovet uroligt om natten og var tidligere oppe denne morgen end sædvanlig. I dag skulle han begynde sin nye stilling som korrespondent hos Jensen & Petersen. Mange tanker gik igennem hans hoved, da han var på vej til kontoret.

— Nu var det vel rigtigt, at han i det hele taget skulle begynde?

Nu var det vel rigtigt, at han i det hele taget skulle begynde? Man gør sig de mærkeligste tanker sådan en morgen. Han var en smule ængstelig og nervøs ved tanken om at skulle begynde et nyt sted. For en måneds tid siden var han blevet antaget. Prokuristen i firmaet havde tilkaldt ham til en samtale, havde kigget hans papirer igennem og sagt, at det jo så ud til, at han kunne klare arbejdet; lønnen var blevet af-

talt, og de var blevet enige om, at han skulle begynde i dag. Men nogen videre orientering om arbejdet og firmaet havde han ikke fået. Han havde heller ikke fået noget ansættelsesbrev. På den anden side havde han fået firmaet godt omtalt — og nu var han som sagt på vej til kontoret.

Kontortiden var fra kl. 8.30—16.30, og Andersen, der altid havde været morgenmand, var tidlig på færd, han ville mindst af alt risikere at komme for sent.

Kl. 8.15 gik han ind ad kontordøren. Et par rengøringsassistenter havde travlt med at blive færdige, og Andersen ventede i ekspeditionskontoret.

Lidt efter kom de første myldrende; enkelte morgentavse, de ænsede ham ikke. Andre i munter snak om gårsdagens eller aftenens begivenheder. De så ham heller ikke. Klokken var 8.40, da en af damerne pludselig fik øje på ham og spurgte ham, hvad hun kunne hjælpe ham med.

„Ja, mit navn er Andersen, jeg er den nye mand, der skal begynde i dag.“

„Åh, er det i dag, ja så er det prokurist Petersen, De skal tale med, hvis De vil tage plads.“

Andersen tog plads. Her var varmt — han følte overfrakken genere. Nu var klokken 9. Arbejdet var igang. Et flygtigt nik fra enkelte forbipasserende, men ellers var der ingen, der tog notits af ham.

Andersen befandt sig ikke allerbedst, da prokuristen kom farende, stoppede op et øjeblik ved synet af ham og udbød: „Åh, var det i dag, De skulle begynde? Er De ikke allerede igang? Hør Olsen, tag lige og vis Deres nye kollega garderoben“, og henvendte til Andersen: „Jeg har så travlt i dag, men se lige ind til mig, så skal jeg finde et eller andet, De kan gå igang med.“

Noget efter kom Andersen ud fra prokuristens kontor. Han havde hovedet fuldt af navne, nye fagudtryk, en lang række breve i stenogram, og han så meget forvirret ud. Der var øjensynligt ikke rigtig tænkt på, hvor han skulle placeres.

Andersen — der var en dygtig korrespondent, havde ikke nogen rar formiddag. Han følte sig ikke særlig godt tilpas. Samvittighedsfuld havde han altid haft ord for at være, og nu var der mange spørgsmål, han gerne ville have stillet: Hvordan skulle brevene stilles op? Hvormange kopier?

FORSIDEN

Sådan så de ud — P. G. I.'s franske mester-sangere: „Les 4 Barbus“ — da vi fortalte dem, at det ligger lidt tungt med Philishave for tiden.

Hvor fandt han „de nøjagtige adresser“? Prokuristen havde sagt: „De kan bare slå efter i arkivet og se, hvordan vi plejer at gøre det“. Men Olsen, der var den første, han havde talt med, var forsvundet, og de andre syntes at have mere end nok at gøre med deres.

Tro nu ikke, Andersen var tabt bag en vogn. Men han var ny, mødte op med ønsket om at gøre sig nyttig fra starten; men uden rigtig at gøre sig klart, hvad grunden nu kunne være, fandt han arbejdet overvældende og følte, at han sad som på en øde ø uden kontakt med omverdenen.

Han spurgte forsigtigt en af sine nye kolleger. Fik også et høfligt svar og den hjælp, han havde brug for, men sad alligevel med lidt af den fornemmelse, at man betragtede ham med en vis skepsis, når han kunne spørge om elementære ting; men mange „selvfølgeligheder“ vil altid volde en ny mand besvær, hvor dygtig og erfaren han så end er.

Så blev det frokosttid, og de fleste forsvandt; ingen sagde noget til ham, og når man nu er ny mand — og Andersen, så spørger man ikke: „Hvornår skal jeg have frokost?“.

De så ham heller ikke —

Heldigvis kom prokuristen ud, og med et venligt smil sagde han i forbifarten: „Gå De bare ned til frokost“.

Ved at følge efter et par funktionærer fra en anden afdeling, som Andersen mødte ude på gangen, fandt han ned til den hyggelige frokoststue og slog sig ensom ned på en ledig plads, da en venlig men bestemt røst lod ham vide: „Her kan De skam ikke sidde, vi har faste pladser, og her sidder

Til gengæld fik han også lov til at sidde her med sine egne tanker under den første frokost i sit nye firma.

jeg“. Med en mumlen, der skulle lyde som en undskyldning, foretog Andersen et hastigt tilbagetog og var omsider heldig at finde en anden ledig plads. Til gengæld fik han også lov til at sidde her med sine egne tanker under sin første frokost i sit nye firma. Følte han sig endnu mere beklemt end tidligere på dagen, har det måske sin forklaring i, at de andres fortrolige og livfulde talen og færdnen fik ham til at føle sig så inderlig tilovers.

Efter frokost gik Andersen videre med sit arbejde og afleverede det først på eftermiddagen til prokuristen. Det gik ikke værst, selvom han kom ud med bemærkningen: „Vi plejer at tage gul kopi af breve til provinsen“. Der havde været en blanding af mild bebrejdelse og forundring i prokuristens stemme, men Andersen havde ikke følt lyst til at sige, at det havde han ikke fået at vide.

Eftermiddagen snelede sig af sted. Nu var vor ven færdig med sit arbejde, prokuristen gået til møde og hvad nu? Heldigvis forbarmede Olsen sig over ham og gav ham en hel del gammel korrespondance og nogle protokoller, som han kunne studere. „Det er rart at komme hurtigt ind i sagerne“, var den ledsagende bemærkning.

Et lyspunkt var det, at snart den ene, snart den anden kom hen og hilste på, men lidt forvirrende at holde de mange ansigter og navne ude fra hinanden — men det gik vel efterhånden.

Lige før kontortids ophør fik Andersen besked om at bringe nogle papirer ned til lagerchefen.

Det var chefen selv, der kom ud og gav ham dem. Det er nok muligt, at chefen så lidt på ham — forbavset, for Andersen gjorde vist ikke noget overvældende begavet indtryk, da han fik den besked, af den simple grund at han ikke vidste, hvilken en af kontordørene, der førte på sporet af lageret. Han valgte den forkerte, da chefen standsede ham med et: „Nej, det er da den anden vej“. Men ingen tænkte på, at ingen havde orienteret Andersen om husets afdelinger!

Det var en meget træt Andersen, der denne dag, da klokken slog 16.30, forlod kontoret. Var han skuffet? I hvert fald havde han en uhyggelig fornemmelse af, hvor svært det kan være at skulle begynde en ny stilling. Der havde været øjeblikke i dagens løb, hvor han havde haft mest lyst til at løbe fra det hele af skræk for, at han aldrig ville kunne komme ind i sit arbejde. Han gjorde sig selv mange bebrejdelser; var han blevet for gammel til at skifte stilling? Hvilket indtryk havde man fået af ham?

Da han om aftenen havde sundet sig, gjorde han op med sig selv, at han ville prøve endnu nogle dage, men følte han sig stadig fremmed, ville han hellere gå i tide.

Var det Andersens skyld — fik han den rigtige start — kunne det være gået anderledes?

Klim-Nielsen.

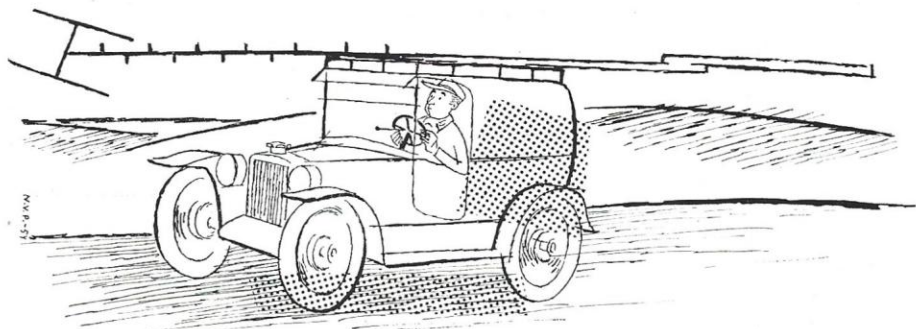

»Havhesten« vinder vandrepokal

Kong Christian X's og Dronning Alexandrines vandrepokal i langfartskonkurrence i sejlsport vundet af PAP's udsendte medarbejder, kontorchef Ole Roos ombord i »Havhesten«.

„Havhesten“ er en lækker lille båd — holdt i ganske almindelige farver — hvilket måske vil undre nogen. Der er altid Nescafe i kabyssen, hvilket ofte har gavn og glædet trætte deltagere i en PAP-skovtur, der har ønsket at sejle hjem — i ordets bogstaveligste forstand. Fra det officielle medlemsblad for danske sejlsportsklubber „Sejl og Motor“ har vi tilladt os at plukke følgende fra dommerkomiteens kritik af „Havhesten“'s sommertur 1953, der fra Skovshoved er gået syd om Sverrig, gennem Götakanalen, Malö havn og tilbage til Skovshoved:

Den indsendte beretning er velskrevet ... fartøjsbeskrivelsen tilfredsstillende ... besætningens størrelse passende, 4 sønner (forudseende familiedisposition), alle amatører og habile juniorer med god uddannelse ... der er udvist særdeles godt sømandsskab og udmærket navigation ... logbogen er ført, men er ikke af særlig god standard, idet der mangler rubrikinddeling og deviationstabel (logbogen er en slags hovedbog, hvor der indføres kursdifferencer o. lign. (red. anm.)) ... vanskelige forhold, f. eks. et righaveri og et motorstop ved udsejlingen fra en svensk kanal er klarer fortrinligt ... er kommet godt omkring og har opsoget mange steder af interesse, har absolut ikke misbrugt motoren, men præsteret fint kryds i vanskelige farvande ... konkurrenten har ærligt og redeligt oplyst, at han en enkelt gang ikke har respekteret rettens lov, hvilket påtales ... dommerkomiteen tildeler enstemmigt „Havhesten“'s fører, kontorchef Ole Roos, Kong Christian X's og Dronning Alexandrines vandrepremie for langfart.

PÅ FJERNSYNSDEMONSTRATION

Kender De den gamle blå varevogn, der forlængst er taget ud af den daglige drift? Den kan køre endnu, dog ikke for langt ad gangen, bliver den helt umulig, kan man true den med at køre ind til en mekaniker, det plejer at hjælpe. Har man vinduerne lukket, bliver man tung i hovedet af kulos, og har man vinduerne nede, bliver man stiv i nakken. Benzinmåleren virker ikke, så man kan godt resikere at køre tør midt på en øde landevej.

Den har dog den fordel, at dens dimensioner er udmærkede, når man skal have alt det grej med, som er nødvendigt til en fjernsynsdemonstration.

Til trods for vanskelighederne lykkes det som regel at nå frem til den by, hvor demonstrationen skal foregå, mærkværdigvis når det også til den aftalte tid, hvilket på denne årstid vil sige efter mørkets frembrud. Naturligvis har vi taget vores pæne tøj på, vi vil gerne gøre et godt indtryk.

Vi bliver pænt modtaget af kunden, der glæder sig til at fjernse. Hans familie glæder sig ikke mindre. De første emner til fjernsynsapparater er inviteret i aftenens højtidelige anledning. De til forretningen knyttede teknikere og ekspedienter er naturligvis til stede og interesserede. Altså en anseelig forsamling, der afventer aftenens resultat. Og så har vi endda glemt at fortælle, at forhandleren naturligvis har tilsagt pressen, for han vil da gerne have den reklame, der ligger i en pæn omtale.

Vi får apparaterne slæbt ind i forretningen, og så skal vi til at finde ud af, hvor antennen kan sættes op, vi har selv en mast med på 10—12 m, men den skal helst yderligere en halv snes meter op, hvilket vil sige, at kan vi få den op på taget, er den helt i orden.

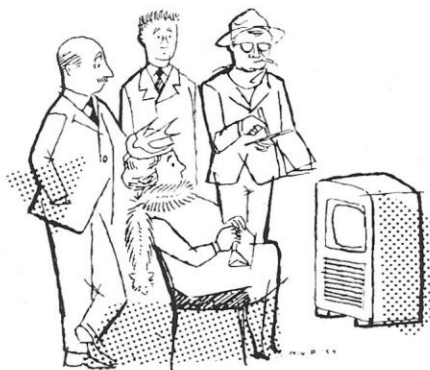
Så begynder vi at kikke på tage.

Joh! vi må godt bruge den stige, der står henne i hjørnet, vi skal bare passe på at træde trinene i højre side, for til venstre sidder de ikke så godt fast, det er heller ikke sikkert, den kan nå helt op, men det går vel.

Taget er nu ikke så godt, som det kunne være, så det vil være noget betænkeligt at anbringe den 40 kg tunge mast der, altså ned igen og op på loftet, hvor vi efter noget besvær får antennen sat op således, at den rager ud gennem et tagvindue.

Nu kommer de næste spændende punkter.

Apparatet bliver sat til. Forstærker bliver koblet ind, og efter de minutter, der skal til for at varme modtageren op, skulle der jo så gerne vise sig et klart og tydeligt billede. Sådan går det af og til, og så er alt fryd og gammen, men det kan også udmærket tænkes, at billedet er dækket af et tykt lag „sne“, hvilket betyder, at signalstyrken ikke er tilstrækkelig, vi er altså for langt fra senderen.

Det er kun sjældent, at man er så heldig, som vi var i Sønderjylland, hvor vi netop sammen med et sådant kraftigt „snevejr“ havde en udsendelse om ski- og skøjteløb.

Billedet kan også blive ødelagt af støj, og så går den vilde jagt for at finde støjkillen. Een ved, at bageren har et køleskab, der måske er i brug, vi prøver at få fat i ham. Det viser sig, at der har været slukket for skabet i de sidste 3 timer. Det kan også være fru Mortensen oppe på 2. sal, hun plejer at sy på maskine på denne tid af aftenen, og hendes maskine er vist nok elektrisk. Nå, hun er nu i biografen, og iøvrigt er det en gammel trædemaskine.

Vi bliver ved, til enhver mulighed er prøvet for at få standset støjen, i nogle tilfælde lykkes det, men det hænder også, at vi må fortsætte med at se på et dårligt billede og i stedet for fortælle d'herrer repræsentanter for pressen, hvad det var, de skulle have set, og hvordan det plejer at være, og at vi slet ikke kan forstå, at vi skulle være så uheldige netop i aften, når pressen havde ulejlighet sig ud. Heldigvis lykkes det som regel at få en nogenlunde ordentlig omtale.

Det kan også hende, at der hverken kommer et billede ødelagt af støj eller et med snevejr, der kommer simpelthen intet — absolut intet. En sådan aften kan være streng at komme igennem, og noget slukøret er man, når man i „det pæne blå“ atter skal op og pille antennen ned.

Tro nu ikke, at fjernsyn altid er som her beskrevet. Det er kun helt ude i „udkanten af signalet“, der hvor man i virkeligheden slet ikke kan vente at se noget, og hvor der faktisk skal smiles til os af alle de guder, der har med fjernsyn at gøre, for at det skal lykkes.

SAMRÅDSMØDET

den 9. marts 1954

Pkt. 1. Regnskabsafklæggelse.

Formanden forelagde regnskabet for perioden 1. januar—31. december 1953, hvilket blev godkendt.

Pkt. 2. Sport.

Formanden meddelte, at forhandlingerne mellem de to sportforeninger, Industrigårdens og fabrikens, var forløbet tilfredsstillende med henblik på en sammenslutning af disse to foreninger, og man afventer nu kun PHILIPS' Idrætsforenings generalforsam-

lings godkendelse af sammenslutningen. Muligheden for en sammenslutning blev hilst med glæde af ledelsen.

Pkt. 3. PAP-æskén.

Formanden gjorde rede for de førte forhandlinger med P.P.F. og Fællesklubben angående PAP-æskens overgang fra at være et foreningsblad til et firmablad, omfattende samtlige ansatte. Der blev givet meddelelse om den påtænkte redaktionskomités sammensætning med 3 mand fra Fællesklubben, 1 mand fra Sportforeningen, 1 mand fra P.P.F. og 2 mand fra PAP. Den ansvarshavende redaktør udnævnes af firmaet. Det tilstræbes, at denne nyordning kan træde i kraft pr. 1. maj 1954.

Pkt. 4. Eventuelt.

Herunder blev retningslinierne for det nye budget behandlet under hensyntagen til, at sporten formentlig vil blive udskilt fra PAP's budget og få et særligt tilskud og endvidere, at PAP-æskén går over fra at være et foreningsblad til et firmablad, og man blev enig om det fremtidige tilskud.

HOBBYUDSTILLINGEN

En fotograf fra Ekstrabladet havde fået nys om udstillingen og kom og tog et par billeder, hvoraf vi bringer det ene, der viser vægter Christensens arbejde af cigar-mavebælter.

SPORTEN

Badminton

For vort badmintonhold i C-rækken skulle der nu være en god mulighed for at slutte på andenpladsen. Førstepladsen må vi desværre lade D.D.S.F. løbe af med. Sidst har vi spillet med Havemanns Magasin, der måtte se sig besejret med 7—1. Vort eneste nederlag hentede vi i damesingle, hvor Annie Olsen måtte give sig efter en hård kamp, som hun absolut havde ære af.

Til K.F.I.U.s lukkede mesterskaber havde PAP anmeldt følgende spillere i C-rækken: Gerda Brink, Annie Olsen, Grethe Clemensen, Børge Larsen, B. Henriksen og Børge Andersen. I D-rækken blev anmeldt Annie Vilth Olsen, S. Schou og B. Henriksen. Fru Brink og B. Henriksen var de eneste, der hjemførte præmier, idet de fik en 3. præmie i mixed double i C-rækken. Endvidere blev Annie Olsen og fru Brink nr. 2 i dame double i C-rækken. Desværre for vore damer var der i denne række kun en præmie, så de får trøste sig med æren. Endelig må det ikke glemmes, at fru Clemensen leverede en af de store overraskelser i C-rækken ved at slå en så stærk spiller som Ellen Parsner fra Spritfabrikkerne med 11—2 11—1. Uden at forklejn fru Clemensens indsats, som var virkelig fin, — især når man tager i betragtning, hvor nervøs vor dame var før starten, — må det også nævnes, at nerver hos modstanderen var stærkt medvirkende til den talmæssigt store sejr.

Vi spiller i øjeblikket en intern turnering, hvor alle spiller mod alle, og hvor spillerne er opdelt i to puljer. Medens der for pulje 2's vedkommende er skabt en klar afgørelse af stillingen, er der i pulje 1 en ulidelig spænding, idet 3 mand her ligger lige, med Jørgen Christensen en anelse foran Børge Andersen og Børge Larsen.

Håndbold

Endelig lykkedes det for vort håndboldhold at vinde en kamp, og det gik, som det så ofte går, vi vandt over det hold, der var

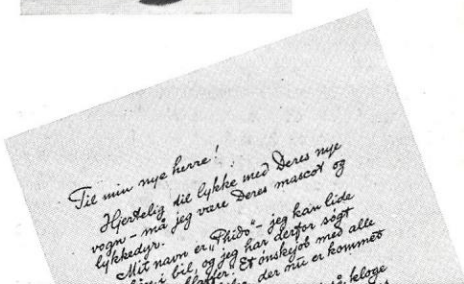
placeret som nr. 1. Når dertil kommer, at holdet kun spillede med 6 mand, fordi toget fra Roskilde ikke kunne komme frem for sne, forstår man, at holdet går og bryster sig i disse dage. Dette gælder især den spiller, som manglede på holdet.

Bordtennisafdelingen har afholdt sin årlige interne turnering, der denne gang spilles som makkerturnering efter Davis Cup systemet. Efter mange spændende kampe blev det Løppke og Simonsen, der vandt turneringen, idet de i finalen slog Echardt og Jans med 3—0.

Vindernes vej til finalen gik over Luther—Glisbo 3—0, Mølgaard—B. Larsen 3—1, Overgaard—Midtgaard 3—2.

PHIDO

Sådan begynder og sådan ser den hilsen ud, som fra PHILIPS bliver sendt til alle ejere af nye personautomobiler. Phido giver sin herre det tips, at han skal sætte en autoradio i vognen. Det er naturligvis modtagerafdelingens håb, at mange vil tage mod Phido's gode råd. Eet salgsbrev er imidlertid ikke nok, og man sender derfor 8—10 dage senere endnu et, som er mere officielt præget, og hvor modtagerens gode egenskaber bliver fremhævet.

PAP-æskan: Personaleblad for PHILIPS A/S, A/S AXEL SCHOU og POPE A/S.

Ansvarshavende redaktør: A. Frederiksen. I redaktionen: Rud Jeppesen, J. Skelbæk og A. Walther. Sportsmedarbejder: Børge Andersen.